

Anfinn Moen - Livskunstner og musikktradisjonsbærer

Av Sigmund Moen

Anfinn ble født i Langmarka 4 januar 1920, han var tvilling med Jorunn (døde 2005) som ble gift til Bjerkem. De hadde og en storebror John født i 1915 (døde i 1944). Foreldre var Andrea Langlid og Sverre Moen, Anfinn vokste opp og bodde hele sitt liv i Langmarka.

Mor til Anfinn kom fra Langlia og hun stammet fra de nokså kjente Langlid-gutene. Far hans car en ac de sju Moen-brødrene som alle spilte musikk, de spilte fele og cello. Musikkinteressen kom tidlig og i Langmarka sto det et tramporgel som Anfinn lærte å spille på. Dette var et orgel som man måtte trå på for å få ut toner så dette kunne vel være litt arbeidsomt å spille på. Av brødrene Moen lærte han også å spille fiolin, og far hans hadde en trekvert fiol, en fiolin som er litt mindre og denne var det ensdig for en guttunge å lære å spille fele på.

Ved "Trillevallen" turisthotell, Gjerpen, Sverige. Bygdastemne 1969. Arvid Egge, Anfinn, Ola Egge og Helge Dillan.

Anfinn var bare 9 år da han hadde første gang opptrådte som spillemann sammen med sin onkel Albert Moen. Denne spillingen foregikk på en juletreffest oppe i Henning Samfunnshus i 1929. Dette ble en suksess og Anfinn syntes at dette gav mersmak og han ble således spurt om musikkbidrag til flere tilstelninger i årene som fulgte.

Senere lærte han å spille cello av Arne Hegdahl og dette ble etter hvert ett av hans hovedinstrument.

Det var alltid mye musikk i Langmarka da han vokste opp og dette førte til at han ble en god spille mann som spilte mye rundt på fester, bryllup og tilstelninger i bygda. Anfinn prøvde seg også på trompetspilling med mindre hell, og etter en opptreden i 17 mai toget tidlig i ungdommen ble denne lagt på hylla.

Inntrøndelag spelmanlag. 1. Knut Lillemark (Egge), 2. Kristoffer Følling (Følling), 3. Helge Dillan (Levanger), 4. Johan Ola Sæheim (Ogndal), 5. Arvid Egge (Egge), 6. Alfus Lillemark (Egge), 7. Ole Reitan (Steinkjer), 8. Anfinn Moen (Henning), 9. Arne Nordug (Egge), 10. Gerard Homnes (Egge), 11. Even Henning (Steinkjer), 12. Johannes Hynne (Inderøy), 13. Johannes Stornes (Sparbu), 14. Oddbjørn Bolås (Ogndal).

Fra 1941 til 1942 gikk han Mære Landbruksskole for han skulle jo bli bonde og ta over gården og i 1942 gifta han seg med Ingebjørg Kaspara Kolskog født i 1922 (død 2008). Hun kom fra Vega. De fikk tre barn sammen, Halvard Arnold født 1944 (død 1996), Sigmund Andreas født 1947 og Inger Anne født 1948.

Anfinn og Ingebjørg tok over gården Langmarka i 1944 og drev med melk og korn. Samtidig som han var bonde drev han med reparering av traktor, det var helst Grå-Ferguson, det gikk mest på ventilsliping og justering, samt skifting av diverse lager og stempelringer. Han drev også som murer og begynte etter hvert hos Torstein Hermann, her jobbet han i noen år. Så overtok han snekkeringsjobben etter sin sønn Sigmund, da Sigmund overtok gården i 1973, snekkeringsjobben var hos BlockWatne. Han tok også på seg andre snekkeringsoppdrag i distriktet og dette drev han med frem til sin pensjon.

Som han selv har sagt sp var det vel musiker og ikke bonde og snekker han var etla til, men han hadde et godt liv med drift av gården og musikken ved siden.

Anfinn tok etter hvert plassen etter sin far som cellist i Henning musikklag og det sies at han hadde et veldig til gehør for toner. Han hørte fort hvilket instrument som måtte stemmes og hadde et veldig øre for rene toner.

Sjå blomar i kvardagen
da hjelper du deg sjølv.
Og leiter du i «hagen»
da finn du mykje «sølv».

★★★

Sjå blomar i naturen
da blir du lett til sinns.
So slepp du å gå sturen
og mykje fint du minns.

★★★

Sjå blomar i blant venner
da får du det so bra.
Du fred i hjarta kjenner
og da so blir du glad. A.M.

I gammel dåggå

I gammel dåggå da
kjøld vi me hæst,
å det gjol no aill
både menig å præst.

★★★

I gammel dåggå da
slo vi med ljå,
å da hjøltes vi åt
både stor å små.

★★★

I gammel dåggå da
saga vi me hainn,
å vi bala no på
det bæste vi vainn.

★★★

I gammel dåggå vi
ælska bak «busk»,
å du må itt tru at
vi for med nå fusk

★★★

I gammel dåggå da
vart vi å gjift,
men da jikk ailler
veikjån på skift.

★★★

Å no da så får Di
no hå e så bra,
frå ein snåling som
bynne på åra å dra.

Hælsing frå Huff.

Han spilte i Henning Musikklag til dette gikk i oppløsning i 1950 og etter dette ble han med i Inntrøndelag spelmannslag. De arrangerte noe de kalte for spellemannsmønstring, de inviterte andre spillemenn fra distrikter til kvelder med mye musikk som ofte ble arrangert i Steinkjer Samfunnshus.

I denne perioden var han også med å startet opp en trio og denne trioen besto av Anfinn, Jan Arvid Egge og Albin Gjermstad og disse karene spille opp til fest og bryllup rundt omkring samt at de laget kassetter med musikk. Anfinn var også del av en gruppe som kalte seg Gromgutane og denne gruppen besto av Jonny Hansen, Ivar Fossum, Arvid Egge, Leif Ulvin, Johannes Ulvin, Jos Hynne og Anfinn.

Anfinn hadde som sagt et stort gehør for toner og musikk, og han reiste rundt i bygda og stemte pianoer. Han var en livskunstner som i en mannsalder bidro til bevaring og utvikling av kultur og musikklivet i Henning.

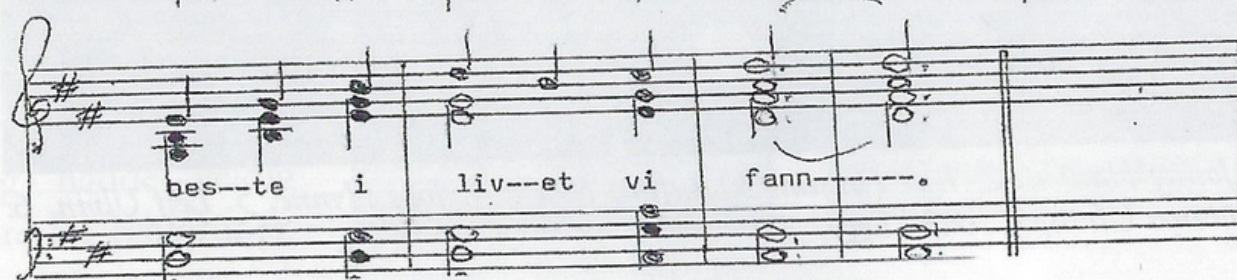
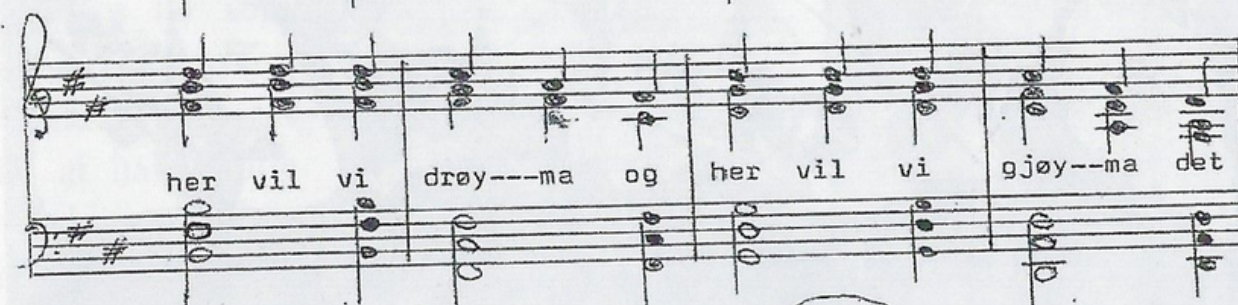
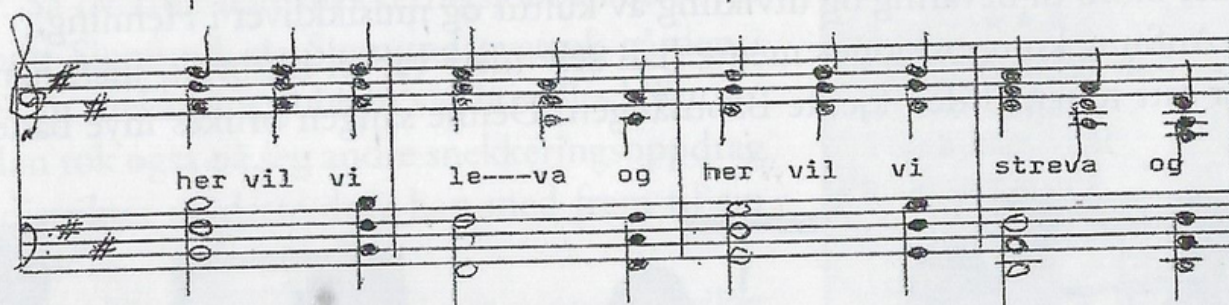
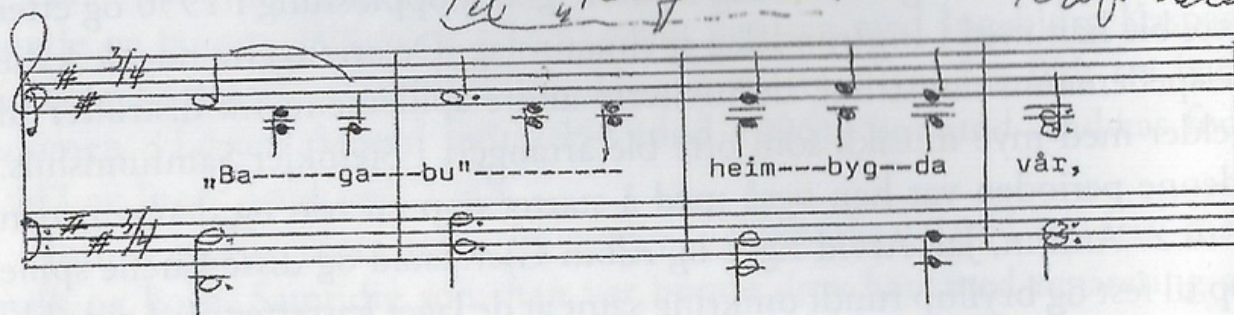
Anfinns komposisjoner mente han selv mest var til husbruk, men han har satt toner til den kjente Båbusangen. Denne sangen brukes mye av bygda, slekt og familie den dag i dag samt at Lerkehaug Songlag brukte mye av musikken hans og dette satte han umåtelig stor pris på. For han var det en ære å bli bedt inn til sang og musikk kvelder sammen med Lerkehaug Songlag. Det siste han car med å stifte var Båbu Spellmannslag som besto av Eva Renaa, Audun Holum, Svein Ryan, Liv Elin Susegg, Odd Sæheim og Anfinn, dette var i 1999.

1. Jonny Hansen, 2. Ivar Fossum, 3. Anfinn Moen, 4. Johs Hynne, 5. Leif Ulvin, 6. Johannes Ulvin, 7. Arvid Egge.

Til Bagabu.

Prof. Olsen.

Han var en habil dikter og lyriker og det har blitt skrevet mye gjennom et langt liv. Han lot seg inspirere av naturen og hverdagslige ting der han skildret

kjennet landemerker i bygda. Mye av det som ble skrevet er kommet på trykk både i aviser, blader og tidsskrifter, samt i 1991 ble det laget en diktsamling med navn Oppi Ravelvola.. Denne ble laget i et samarbeid med Skarpnes Skole. Diktene i denne samlingen beskriver de lokale og nære ting.

Til Fjellet

*Eg vandrar i fjellet i ny og ne
og nyter naturens ro.
Her kjenner og føler eg villskapens fred
og skuer myrer og mo.*

*Blant furu og dvergbjørk veks mose og lyng
og himmelen er meg so nær.
Og borte på myra sitt vipa og syng
det er tonar så kjent og kjær.*

*Å, eg er glad i det ovfagre land,
det bruser i bringe og sinn.
Eg stryk dette landet med mjukaste hand
og kvile for hugen eg finn.*

*Så går eg og tenkjer kor eg har det godt
og undring og takk fylgjer med.
So vandrar eg rundt der i naturens slott
og takkar for friheit og fred.*

Dikt av Anfinn

Det nystarta Båbu spellmannslag hadde ein sentral plass i alle jubileumsarrangement i Bagabu UL sist helg. Frå venstre: Eva Renå Eggen, Audun Holum, Svein Ryan, Liv Elin Susegg, Odd Sæheim og Anfinn Moen.

Anfinn var også en samfunnskritiker og skrev mange innlegg under navnet Huff. Navnet Huff fikk han etter at han hadde skrevet et innlegg til avisa angående uttaking av tømmer en kald vinter med veldig mye snø. Fra sentrale hold ble det gitt lovnad om 15 kr ekstra pr. kubikk tømmer som de kunne drive fram, dette mente Anfinn kunne bli vanskelig denne vinteren når det var så mye snø, så da uttrykket han sin vrede i ett innlegg til avisa og her signerte han med navnet Huff. Dette kallenavn ble hengende ved på alle innlegg han skrev opp gjennom livet.

I snekkerverkstedet på stabburet i Langmarka fikk kreativiteten blomstre og her trivdes han veldig godt. Han er vel mest kjent for produksjon av noe han kalte for "ver-pinnji'n". Denne ble lagt ut for salg på Husflidstua på Mære. Men han laget sleiver, fat som han malte landskap i og ulike ting av tre. Ja han var en kreativ og oppfinnsom kar som trivdes godt i pensjonist-tilværelsen da fikk han god tid til musikk og dikt. Egen dikter stue hadde han nede ved Figga-elva, ei lita hytte som flittig ble brukt til inspirasjon og avslapping. Hytta er i bruk den dag i dag som fiskebu.

Som han sjøl har sagtsp er han heldig den som får drive med musikk, det har gitt med mye glede og sosiale sammenkomster i et langt og godt liv.

Da Anfinn ble for gammel til å spille cello ble det ordnet slik at barnebarnet til Jorunn Bjerkem (søstera til Anfinn) fikk overta celloen. Randi Vorum heter

barnebarnet og hun spiller på celloen den dag i dag til stor stas for etterslekten.

Anfinn gikk bort 30. november i 2003.